A.D. 1931 CURRENDA Nrus II

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ

Odezwa do Wielebnego Duchowieństwa.

Pan Bóg dziwnie pobłogosławił moim planom i zamiarom w sprawie Małego Seminarjum. Dzięki wielkiej ofiarności Kleru diec., a zwłaszcza wielkiej Dobrodziejki zakładu, śp. Pani Ludwiki Rozwadowskiej, Małe Seminarjum ma byt prawie zabezpieczony. Natomiast Wielkie Seminarjum w następstwie koniecznej rozbudowy, popadło w wielkie długi, które w obecnej chwili wynoszą około sto tysięcy, wliczając w to urządzenie nowych ubikacyj. — Dlatego dziękując serdecznie Duchowieństwu diecezjalnemu za dotychczasową pomoc udzielaną Małemu Seminarjum, pragnę dalszą ofiarność Kleru skierować na Seminarjum kleryków. Przyczem zawiadamiam, że imieniem Małego Seminarjum zrzekam się przywileju korzystania ze stypendjów za msze binowane i odprawiane w święta zniesione i odniosłem się do Stolicy Apostolskiej, by ten przywilej przeniosła na Wielkie Seminarjum.

Ponieważ jednak Kurja Biskupia czasem tylko i to w niewielkiej liczbie otrzymuje stypendja mszalne do rozdziału, przeto niniejszem proszę gorąco, aby kapłani, którzy będą w posiadaniu większej liczby intencyj mszalnych, zechcieli przesyłać je do Kurji Biskupiej.

Z całą ufnością pukam do Waszej ofiarności. Skoro Duchowieństwo tak chętnie i skutecznie poparło mnie przy ustaleniu Małego Seminarjum, to mam nadzieję, że gdzie idzie o cel bliższy i ważniejszy, nie odmówi Swej pomocy.

Tarnów, 18 lutego 1931 r.

† LEON, Biskup.

W sprawie Stowarzyszeń Młodzieży.

W nieustannej trosce naszej o dobre wychowanie młodzieży, nie małą pociechą jest dla nas tak piękny rozwój katolickiej organizacji, mającej na celu wpoić i pogłębić w duszach młodzieży życie Łaski Bożej — obudzić w nich umiłowanie Kościoła, dać oświatę zdrową i zaszczepić w jej sercu podstawy szlachetnego charakteru. Piękny rozwój Stowarzyszeń Młodzieży, to owoc wysiłku, ofiarności i pracy pełnej zaparcia grona kaplanów i świeckich, dla pracy tej żywimy zawsze wielkie uznanie i wdzięczność.

Obok tej katolickiej organizacji powstają w obecnych czasach tak liczne nowe zrzeszenia młodzieży. — Nie chcemy wchodzić tutaj w ocenę ich ducha i zasad, stwierdzić jednakowoż musimy, że są wśród nich i takie, które zatruwają indyferentyzmem ducha młodzieży, a nawet wprost wpajają w nią zasady niemoralne.—Stąd też i troska nasza o wychowanie młodzieży staje się coraz większa, do wzmożenia jej przyczyniają się i smutne częstokroć spostrzeżenia, że znajdują się kapłani pracujący po parafjach, którzy za mało doceniają ważność pracy nad wychowaniem dorastającej młodzieży, zapominając, że ten dział pracy duszpasterskiej w dzisiejszych czasach jest bodaj czy nie

najważniejszy. Z powodu braku opieki i zainteresowania ze strony duszpasterza, praca nieraz pięknie rozbudowana przez poprzednika, z czasem rozwiewa się i zanika, bywa i tak, że młodzież przyzwyczajona do organizacji trwa w niej dalej, ale pozostawiona sama sobie, nieraz mimo najlepszej woli, wchodzi na drogę błędną i niebezpieczną.

Dlatego powodowani serdeczną troską o dobro młodzieży, przypominamy z całym naciskiem nasze życzenia, tylekroć już wyrażane, by możliwie najlepszą opieką otoczyć dorastającą młodzież. Nie sądzimy, by istniały w naszych parafjach takie warunki, któreby pracę wychowawczą w katolickich organizacjach młodzieży czyniły niemożliwą; trudno przypuścić, by były takie placówki, gdzieby nie znalazło się grono lepszej młodzieży, trudno też i zgodzić się na to, by dla tej młodzieży – duszpasterz nie znalazł przy swoich, aczkolwiek licznych zajęciach, przynajmniej dwu godzin w miesiącu, kiedyby mógł przez osobiste pełne dobrej woli i serdeczności zetknięcie się z młodzieżą wpłynąć na jej utwierdzenie się w dobrem, zbliżenia się do Boga i ukochanie Kościoła. Dobre słowo, praca z pewnem poświęceniem, wyda zawsze owoce i wspomnienie tych chwil, spędzonych w serdecznem stosunku z kapłanem, będzie później w chwilach próby dla niejednego pokrzepieniem i podporą.

By dać zewnętrzny wyraz tej troski o dobro młodzieży, polecamy P. T. Przew. Ks. Dziekanom przy wizytacjach parafij, pieczołowicie zwracać uwagę i na pracę wy-

chowawczą młodzieży pozaszkolnej i z niej także relację składać.

Sprawozdanie Związku Misyjnego Kleru diec. Tarnowskiej za r. 1930.

Do Związku należy: 431 kapłanów świeckich, 25 kapłanów zakonnych i 45 kleryków, czyli razem 501 członków.

Dochody ze składek członków przyniosły 1.981 zł 97	gr
Rozchody wyniosły	11
Pozostaje na rok 1931 33 zł 12	gr
W szczególności wydano:	
Do centrali w Płocku	gr
Na Dzieło św. Piotra Apostoła	11
Na bieliznę kościelną dla Misyj 50 " –	27
Na książki treści misyjnej do bibljotek sodalicyjnych 277 " 20	27
Na podróż X. Preseza na zjazd Z. M. Kl. do Częstochowy . 60 " -	27
Na opłaty pocztowe	17_
Razem 1,948 zl 85	gr

Zarząd diecezjalny Z. M. Kl. urządził dnia 18 listopada 1930 r. Zjazd członków z całej diecezji w auli Seminarjum duchownego w Tarnowie, który zaszczycił swoją obecnością J. E. Najprzew. Ks. Biskup Sufragan.

Referaty wygłosili X. X.: Dr Lubelski: O Związku misyjnym kleru; — Biliński: O Dziele Rozkrzewiania Wiary; — Mierzejewski: O Dziele Dzieciątka Pana Jezusa; — Franciszek Mróz: O Dziele św. Piotra Apostoła.

Po ożywionej dyskusji uchwalono jednocześnie składkę roczną na cel Zw. Mis. Kleru w kwocie 5 zł i 1 zł rocznie na Dzieło św. Piotra Apostoła, czyli razam 6 zł.

Zarząd diecezjalny uprasza tych PT. Księży, którzy jeszcze do Związku nie należą, by się do niego jak najrychlej zapisali, a PT. Ks. Dziekanów bardzo uprzejmie prosi, by zajeli się na kongregacjach dekanalnych zebraniem składek od członków i przystaniem ich do Kurji Biskupiej z zaznaczeniem, że to na Związek Misyjny Kleru lub do ks. Franciszka Mroza, Prob. X. X. Filipinów w Tarnowie, jako do skarbnika Związku.

Tarnów, 29 stycznia 1931 r.

skarbnik

Ks. Franciszek Mróz Ks. Dr Józef Lubelski Ks. Jan Fortuna

11

sekretarz

W sprawie Arcybractwa Przenajśw. Sakramentu.

W myśl ustaw Arcybractwa Przenajśw. Sakramentu, obowiązani są X. X. Proboszczowie do przysłania sprawozdania z końcem listopada każdego roku, ze stanu i działalności Arcybractwa do Dyrektora Arcybractwa. Ponieważ do tego czasu bardzo wielu X. X. Proboszczów tego nie uczyniło, dlatego podpisany prosi o najrychlejsze przysłanie sprawozdania, apelując równocześnie do tych X. X. Proboszczów, którzy jeszcze Arcybractwa nie prowadzą w swojej parafji, by jak najprędzej je założyli. Ustawy Arcybractwa można otrzymać w Kurji Biskupiej. Ks. Dr Józef Lubelski Dyrektor Arcybractwa.

Rekolekcje dla Księży.

W Domu rekolekcyjnem O. O. Jezuitów we Lwowie odbędą się rekolekcje dla Kaplanów, w następujących terminach:

Początek o godzinie 7-mej wieczorem:

20 kwietnia 18 maja 15 czerwca 6 lipca

3 sierpnia 24 sierpnia 20 lipca

the state of the s

21 września 12 października 16 listopada 30 listopada

Adresować: Dom Rekolekcyjny O. O. Jezuitów, - Lwów, Dunin Borkowskich 11.

Ostrzeżenie.

711

Niejaki ks. A. Młynarczyk z Los Angelos w Kalifornji, przyłączył się do amerykańskiej firmy "Beryl Colonizing Association" i apeluje do czynników w Polsce o pomoc w zorganizowaniu kolonji Polaków w Kalifornji.

Czujemy się w obowiązku ostrzec przed akcją wymienionego księdza.

Wydawnictwa.

-712-

Ks. Dr Stanisław Grelewski rozpoczął wydawnictwo "Prawdy Katolickiej", pisma poświęconego obronie wiary katolickiej przeciwko sekciarstwu.

Adres: Administracja "Prawdy Katolickiej", Radom, ul. Żeromskiego 49.

Zmiany wśród Duchowieństwa.

Zamianowani: Ks. Jakób Wyrwa, proboszcz w Ryglicach, wicedziekanem dekanatu Tuchowskiego; ks. Józef Szewczyk, proboszcz w Tymbarku, wizytatorem szkół w dekanacie Tymbarskim.

Odznaczeni Exposit. can.: Ks. Florjan Dutkiewicz, proboszcz w Jaślanach i ks.

Ludwik Witkiewicz, proboszcz w Zagórzanach.

Przeniesieni X. X. Wikarjusze: Ks. Stanisław Młynarczyk z Łącka do Jazowska; ks. Franciszek Babiuch z Borzęcina do Padwi; ks. Jan Zaucha z Lubczy do Borzęcina; ks. Ludwik Smołka z Zalasowej do Książnic; ks. Jan Niedźwiadek z Książnic do Chorzelowa; ks. Tomasz Bułat z Chorzelowa do Zalasowej.

Z KURJI BISKUPIEJ

W Tarnowie, dnia 21 lutego 1931.

Ks. Roman Sitko kanclerz

† LEON Bp.